28/10/2019

“Οι δοκιμασίες είναι μερικές φορές η αντιβίωση που δίνει ο Θεός για τις αρρώστιες της ψυχής”

/ Ορθόδοξες Προβολές

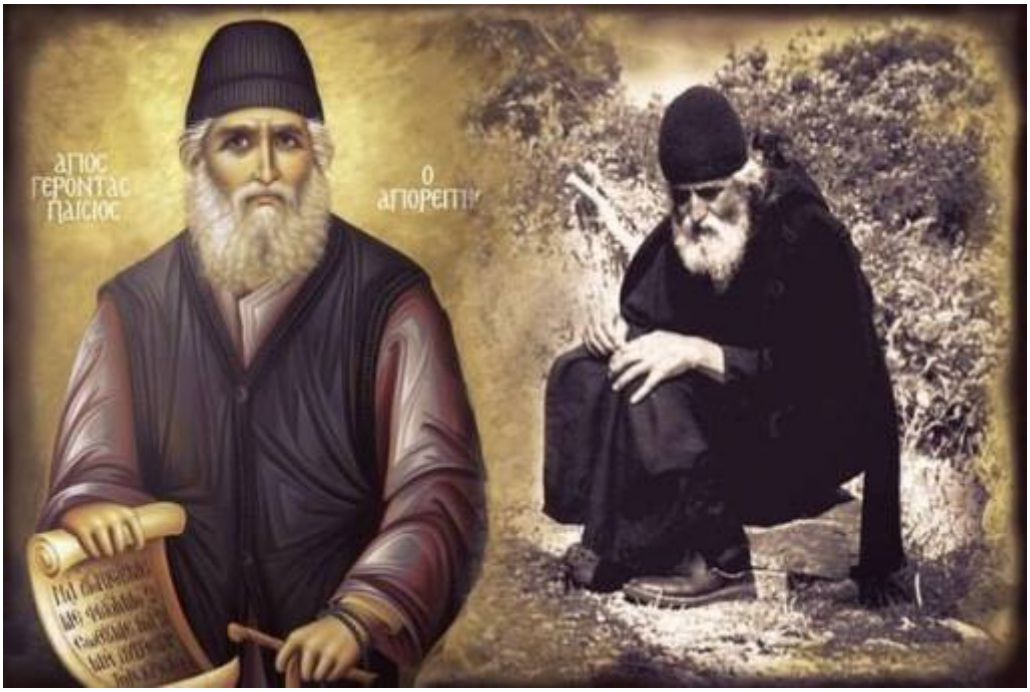

Οι δοκιμασίες που μας έρχονται είναι μερικές φορές η αντιβίωση που δίνει ο Θεός για τις αρρώστιες της ψυχής μας και πολύ μας βοηθούν πνευματικά. Τρώει ο άνθρωπος ένα μαλακό σκαμπίλι και μαλακώνει η καρδιά του. Ο Θεός ξέρει φυσικά σε τι κατάσταση βρίσκεται ο καθένας μας, αλλά, επειδή εμείς δεν ξέρουμε, επιτρέπει να δοκιμασθούμε, για να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, να βρούμε τα πάθη που υπάρχουν κρυμμένα μέσα μας και να μην έχουμε παράλογες απαιτήσεις την ημέρα της Κρίσεως. Γιατί, και να παρέβλεπε τα πάθη μας και να μας έπαιρνε όπως είμαστε στον Παράδεισο, και εκεί πάλι θα δημιουργούσαμε προβλήματα. Γι’ αυτό ο Θεός επιτρέπει στον διάβολο να δημιουργή εδώ πειρασμούς, για να μας ξεσκονίζουν, ώστε να ταπεινωθή και να εξαγνισθή η ψυχή μας με τις θλίψεις, οπότε μετά μας χαριτώνει. Η πραγματική χαρά γεννιέται από την πίκρα που γεύεται κανείς με χαρά για τον Χριστό που πικράθηκε, για να μας σώση. Ο Χριστιανός πρέπει να χαίρεται ιδιαίτερα, όταν τον βρίσκη κάποια δοκιμασία, χωρίς να έχη δώσει ο ίδιος αφορμή.

Λέμε καμμιά φορά στον Θεό: «Θεέ μου, δεν ξέρω τι θα κάνης, εν λευκώ σου παραδίδω τον εαυτό μου, για να τον κάνης άνθρωπο». Οπότε και ο Θεός πάει να με κάνη όχι μόνον άνθρωπο αλλά υπεράνθρωπο και αφήνει τον διάβολο να ‘ρθή να με

πειράξη και να με ταλαιπωρήση. Τώρα με τον καρκίνο βλέπω τα τερτίπια του και γελάω. Βρε τον διάβολο! Εσείς ξέρετε με τι σαπούνι πλένει ο διάβολος τον άνθρωπο, όταν ο Θεός επιτρέπη να τον πειράξη, για να δοκιμασθή; Με τους αφρούς της κακίας του. Έχει καλό ... σαπούνι! Όπως η γκαμήλα βγάζει αφρούς, όταν θυμώνη, έτσι κάνει και ο διάβολος σε τέτοιες περιπτώσεις. Και μετά τρίβει τον άνθρωπο, όχι για να φύγουν οι λεκέδες του και να εξαγνισθή, αλλά από κακία. Και ο Θεός όμως αφήνει τον διάβολο να τρίβη τον άνθρωπο, ίσα-ίσα μέχρι να φύγουν οι λεκέδες και να καθαρίση. Αν άφηνε να τον τρίψη όπως τρίβουν τα ρούχα, θα τον ξέσχιζε.

– Γέροντα, μπορούμε να λέμε για τους διάφορους πειρασμούς που συμβαίνουν στην ζωή μας ότι αυτό ήταν το θέλημα του Θεού;

– Όχι, να μην μπερδεύουμε το θέλημα του Θεού με τον πειρασμό και με όσα φέρνει ο πειρασμός. Ο Θεός αφήνει τον διάβολο ελεύθερο μέχρις ενός σημείου να πειράξη τον άνθρωπο, και τον άνθρωπο τον αφήνει ελεύθερο να κάνη το καλό ή το κακό. Δεν φταίει όμως ο Θεός για το κακό που θα κάνη ο άνθρωπος. Ο Ιούδας λ.χ. ήταν μαθητής του Χριστού. Μπορούμε να πούμε ότι ήταν θέλημα Θεού να γίνη προδότης; Όχι, αλλά ο ίδιος ο Ιούδας επέτρεψε στον διάβολο να μπη μέσα του. Κάποιος είπε σε έναν ιερέα: «Πάτερ, σε παρακαλώ, κάνε ένα Τρισάγιο για τον Ιούδα». Ήταν δηλαδή σαν να έλεγε: «Εσύ, Χριστέ, είσαι άδικος· έτσι ήταν θέλημά Σου, να Σε προδώση ο Ιούδας· γι' αυτό τώρα βοήθησέ τον».

Μετρημένες είναι οι περιπτώσεις που επιτρέπει ο Θεός να δοκιμασθούν μερικοί ευλαβείς, για να έρθη σε συναίσθηση κάποιος που έχει άσχημη ζωή και να μετανοήση. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν διπλό μισθό. Δίνει δηλαδή ο Θεός την δυνατότητα σε μερικούς οι οποίοι με τις δοκιμασίες που περνούν εξοφλούν σ' αυτήν την ζωή αμαρτίες και γκρινιάζουν παράλογα, να βοηθηθούν από την υπομονή αυτών που, ενώ δεν έσφαλαν, ταλαιπωρούνται, αλλά δεν γογγύζουν. Ας υποθέσουμε ότι ένας πολύ καλός, πολύ ευλαβής, οικογενειάρχης βρίσκεται στο σπίτι του με την οικογένειά του και ξαφνικά γίνεται σεισμός και πέφτει το σπίτι, πλακώνει όλη την οικογένεια και μετά από φοβερή ταλαιπωρία πεθαίνουν όλοι. Γιατί το επέτρεψε αυτό ο Θεός; Για να μη γογγύζουν οι άλλοι που φταίνε και τιμωρούνται. Γι' αυτό, όσοι σκέφτονται τους μεγάλους σταυρούς των δικαίων, ποτέ δεν στεναχωριούνται για τις δικές τους μικρές δοκιμασίες. Βλέπουν ότι, ενώ έσφαλαν στην ζωή τους, εν τούτοις υποφέρουν λιγώτερο από τους δικαίους, γι' αυτό λένε σαν τον καλό ληστή: «Αυτοί δεν έκαναν τίποτε και υπέφεραν τόσο· εμείς τι πρέπει να πάθουμε;».

Δυστυχώς όμως μερικοί μοιάζουν με τον ληστή που σταυρώθηκε εξ αριστερών του Χριστού και λένε: «Πήγαιναν με τον σταυρό στο χέρι και δες τι έπαθαν!».

Υπάρχουν και περιπτώσεις – αυτές είναι πολύ σπάνιες – που επιτρέπει ο Θεός από αγάπη να βρίσκουν μεγάλες δοκιμασίες μερικούς πολύ εκλεκτούς αγωνιστές, για να τους στεφανώση. Αυτοί είναι μιμητές του Χριστού. Βλέπετε, στην Αγία Συγκλητική, επειδή βοηθούσε πνευματικά πολλές ψυχές με τις νουθεσίες της, πήγε ο διάβολος να την εμποδίση από αυτό το έργο. Τριάμισι χρόνια έμεινε άφωνη από την αρρώστια της.

Άλλοτε πάλι κάποιος πραγματικός μιμητής του Χριστού ζητάει ως χάρη από τον Θεό να συγχωρήση σφάλματα των συνανθρώπων του, να τους απαλλάξη από την δικαία Του οργή, και να τιμωρηθή αυτός αντί αυτών, ενώ δεν φταίει ο ίδιος. Αυτός πολύ συγγενεύει με τον Θεό και πολύ συγκινεί τον Θεό η μεγάλη αυτή αρχοντική αγάπη του παιδιού Του. Εκτός δε από την χάρη που του κάνει και χαρίζει τα σφάλματα των άλλων, επιτρέπει να έχη και μαρτυρικό τέλος, κατά το επίμονο αίτημά του. Συγχρόνως όμως του ετοιμάζει και το καλύτερο αρχοντικό παραδεισένιο παλάτι με ακόμη μεγαλύτερη δόξα, διότι πολλοί άνθρωποι τον είχαν αδικήσει με την κατ’ όψιν κρίση τους, που νόμιζαν ότι ο Θεός τον τιμώρησε για τις δικές του αμαρτίες.

(ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ – ΛΟΓΟΙ Δ΄ – ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ)